

ἀγριόξυλο τό, κοιν. ἀγριόξυλο Κρήτ. ἀγριόξ'λου βότ' ιδιῶμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ξύλο.

1) Ξύλον ἀγρίου δένδρου, ξύλον σκληρὸν κοιν. : Ἀὐτὸ τὸ μόδιλο εἶναι φκειασμένο ἀπὸ ἀγριόξυλο (μόδιλο = ἔπιπλον) Κεφαλλ. Ἐκαμα τὸ στελειάρι ἀπὸ ἀγριόξυλο αὐτόθ. Πέτα του αὐτοῦ, εἶναι ἀγριόξ'λου, δὲ γαί'τι Στερελλ. (Αἰτωλ.) Πῆις κ' φημι οὐλα τ' ἀγριόξ'λα αὐτόθ. 2) Συνεκδ. δεινὴ μα- στωσις, σκληρὸς δαρμὸς Κεφαλλ. : Τῶσσε ἀγριόξυλο.

ἀγριοπαίρνω Θεσσ. (Ἄλμυρ.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Περσ. Πελοπ. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ ρ. παίρνω.

Μεταχειρίζομαι τινα σκαιῶς, διὰ λόγων βαναύσων καὶ φωνῶν ἐπιπλήττω τινὰ ἔνθ' ἄν. : Ἄμα τὸν εἶδε τὸν ἀγριο- πῆρε, ποῦ δὲν ἤξευρε ποῦ νὰ πάγῃ Σαρεκκλ. Μὴ τὸν ἀγριο- πάρης, γιατί δὲ θὰ κάμῃς τίποτε, καλύτερα μὲ τὸ καλὸ Παξ. Τώρα 'ς τὴν ἀρκὴ νὰ μὴν τὸν ἀγριοπάρωμε τὸ γαμπρό μας Ἄλμυρ. Συνών. ἀποπαίρνω, παίρνω μὲ τὸ ἄγριο (ἰδ. ἄγριος).

ἀγριοπαπάκι τό, ἑνιαχ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγριοπαπί.

Τὸ μικρὸν ἀγριοπαπί, ὁ ἰδ.

ἀγριοπαπαρούνα ἡ, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. παπαρούνα.

Διάφορα ἀγριολούλουδα ἰδίως ἐρυθρὰ 1) Τοῦ γένους τῆς ἀνεμώνης (anemone) τῆς τάξεως τῶν βατραχιωδῶν (ranunculaceae) αἱ κοιναὶ ἄγριες παπαροῦνες, ἥτοι ἀνεμώνη ἢ ἀλσόφιλος (anemone nemorosa), ἀνεμώνη ἢ ἐπίχαρις (anemone blanda), ἀνεμώνη ἢ ταώνιος (anemone ranonina), ἀνεμώνη ἢ κηπαία (anemone hortensis), ἰδίως δὲ ἀνεμώνη ἢ στεφανωματικὴ (anemone coronaria) πολλαχ. Συνών. ἀγριολαλὲς 1. 2) Τοῦ γένους τοῦ μήκωνος (papaver) τῆς τάξεως τῶν μηκωνωδῶν (papaveraceae), ἥτοι μήκων ἢ μηριγοφόρος (papaver setigerum) Ἡπ. κ.ά. 3) Ἀδωνις ὁ θερινὸς (Adonis aestivalis) τῆς τάξεως τῶν βατραχιωδῶν (ranunculaceae) Ζάκ. — ΘΧελδράχ 4. Πβ. ἀγκιναρόχορτο 1. [**]

ἀγριοπαπὶ τό, ἀγριοπάπιν Πόντ. (Κερασ.) ἀγρο- πάπιν Πόντ. (Κερασ.) ἀγροπάπ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀγριο- παπὶ ἑνιαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. παπί.

Ἀγριόπαπια, ὁ ἰδ.

ἀγριόπαπια ἡ, πολλαχ. ἀγριουπάπια Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀγριόπαπια Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πάπια.

Ὄνομα περιληπτικὸν ἀγρίων νησσῶν καὶ χηνῶν, ἥτοι ἡ νήσσα ἢ βοσκὰς (anas boschas) καὶ αἱ ἐκτοπίζουσαι (anas Penelope), πιθανῶς ὁ τοῦ Ἀριστοτ. (Ζῴων ἱστορ. 8,3,15) πηνέλοψ καὶ αἱ βοσκάδες (anas creca καὶ anas querquedula) ἔνθ' ἄν. Συνών. ἀγέρμανος, ἀγριό- νησσα, ἀγριοπαπίρα, ἀγριοπάπος. [**]

ἀγριοπαπίρα ἡ, ἀμάρτ. ἀρκοπαπίρα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. παπίρα.

Νήσσα ἢ βοσκὰς (anas boschas). Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀγριόπαπια.

ἀγριοπάπος ὁ, Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πάπος.

Ἀγριόπαπια, ὁ ἰδ.

ἀγριοπάπουζας ὁ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἄγν. β' συνθετ.

Ἀγριοπετεινός, ὁ ἰδ.

[**]

ἀγριοπαρδί τό, ἀμάρτ. ἀγροπαρδὶν Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. παρδί.

Τὸ ζῷον ἀγριόγατα 1, ὁ ἰδ.

ἀγριόπαρδος ὁ, ἀμάρτ. ἀγρόπαρδος Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πάρδος.

Τὸ ζῷον ἀγριόγατα 1, ὁ ἰδ.

ἀγριοπάρχαρος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀγροπάρχαρος Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. παρχάρι. Διὰ τὸν τύπ. ἀγροπάρχαρος πβ. ἄγρος παρὰ τὸ ἄγριος.

Ὁ ἔχων ἄγρια παρχάρια, ἥτοι ἀγρίας θερινὰς διαμο- νὰς: Αἰνιγμ.

Σ' δ' ὄρᾳ μπαίνει καὶ 'ς δ' ὄρᾳ βγαίνει, 'ς δ' ἀγροπάρχαρο ραχόπα ('ς δ' ὄρᾳ = εἰς τὰ ὄρη, ραχόπα = βουναλάκια. Τὸ ξυράφιον).

ἀγριοπασχαλῆ ἡ, ΘΧελδράχ 17 ἀγριοπασκαλῆ ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,211.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πασχαλῆ.

Τὸ δένδρον ψευδομελία ἢ ἀζεδαράχη (melia azeda- rach) τῆς τάξεως τῶν ψευδομελιωδῶν (meliaceae), κοσμη- τικόν, ὅμοιον δὲ πρὸς μελίαν, μὲ ἄφθονα ἄνθη μαυρόστικτα ὁσμῆς γαριφάλων. Συνών. λουλουδέα, μαυρομμάτα, μοσκοκαρφῆ (πβ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 221). [**]

ἀγριοπεινώ Κεφαλλ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγρια καὶ τοῦ ρ. πεινώ.

Σφόδρα πεινώ, λιμώττω ἔνθ' ἄν. : Παροιμ.

Ἀναπάφου, γραιά, 'ς τὸ θέρο | κὶ ἀγριοπεῖνα τὸ χειμῶνα Κεφαλλ.

ἀγριόπελλος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀρκόπελ-λος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πελλός. Διὰ τὸ α' συνθετ. τοῦ τύπ. ἀρκόπελ-λος πβ. ἄρκος παρὰ τὸ ἄγριος.

Ὁ καθ' ὑπερβολὴν παράφρων: Μὲν τὸν πειράζης τὸ ἔν' ἀρκόπελ-λος (τὸ ἔν' = καὶ εἶναι, διότι εἶναι). Ἐπῆεν πελ-λός, τὸ ἤρτεν ἀρκόπελ-λος.

ἀγριοπεριπλόκα ἡ, Σίφν. — ΘΧελδράχ 59.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. περιπλόκα.

Τὸ φυτὸν κύναγχον τὸ ὀξύφυλλον (cynanchum acu- tum) τῆς τάξεως τῶν Ἀσκληπιαδωδῶν (Asclepiadaceae). Συνών. ἀγριοπλόκαδο. [**]

ἀγριοπεριστέρι τό, ἑνιαχ. ἀγριουπιριστέρ' Λέσβ. ἀγριοπελιστέρι Σῦρ. ἀγριοπερίστερο πολλαχ. ἀγριουπερί- στερο Κρήτ. ἀγριουπιρίστιρον Λέσβ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀγριουπίστιρον Θράκ. (Σουφλ.) ἀγριουπίστιμον Σαμοθρ. ἀγριοπερίστερον Πόντ. (Κερασ.) ἀγριοπελίστερο Εὐβ. (Κύμ.) Κύθν. Πελοπ. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. περιστέρι. Διὰ τὸν τύπ. ἀγγιγίουπίστου πβ. AHeisenberg ἐν Ἀφιερ. εἰς ΓΧατζιδ. 89 κέξ. Ὁ τύπ. ἀγριοπερίστειρο καὶ παρὰ Σομ.

Ἡ ἀγρία περιστέρα, περιστέρα ἢ λιβία (columba livia), τῆς ὁποίας ποικιλία ἢ περιστέρα ἢ οἰκιακὴ (columba domestica), κυανωπὴ, ἢ τῶν ἀρχ. οἰνάς, καὶ περιστέρα ἢ οἰνάς (columba oenas), ἢ τῶν ἀρχ. πελειάς ἢ πέλεια (ιδ. ΠΓεννάδ. Πτηνοτρ. 193). Πβ. δεκοχτούρα, τρυγόνη. [**]

άγριοπεταλίδα ἢ, Κυκλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πεταλίδα.

Ποικιλία τοῦ ὀστρακοδέρμου πεταλίδος (patella) τῆς τάξεως τῶν γαστεροπόδων, ἢ τῶν ἀρχ. ἀγρία λοπάς με ἀπλωτὸν τὸ ὀστρακὸν καὶ τραχεῖαν τὴν σάρκα, ὑποκίτρινον καὶ ἄβρωτον. [**]

άγριοπετεινάρι τό, ἀγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πετεινάρι.

Τὸ πτηνὸν ἀγριοπετεινός, ὁ ιδ.

άγριοπετεινάρος ὁ, ἀμάρτ. ἀγριουπεινάρους Σάμ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀγριοπετεινάρι.

Μέγας ἀγριοπετεινός, ὁ ιδ.

άγριοπετεινός ὁ, πολλαχ. ἀγριοπετεινός Κρήτ. ἀγριουπιτ'νός Λέσβ. ἀγριοπέτεινος Λεξ. Κομ. ἀγριοπιτ'νους Ἦπ. (Ζαγόρ.) ἀγροπέτ'νους Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἀγρόπειτ'νους Θράκ. (Σουφλ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πετεινός. Πβ. τὸ παρὰ Δουκ. ἀγριοπέτεινον.

Ι) Τὸ πτηνὸν ἔποψ (upora epops) ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀγριοκόκορας, ἀγριοκόκοιτος, ἀγριοπάπουζας, γιαιοπετεινός, κουκλοπετεινός, ξυλοπετεινός, πετεινάρι, τσαλαπετεινός. Ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀγριοπετεινοὶ τοπων. Κάρπ. **β)** Τὸ πτηνὸν φασιανός Θράκ. **ΙΙ)** Τὸ ἀγριολούλουδον ξιφίον τὸ ἀρουραῖον (gladiolus segetum) τῆς τάξεως τῶν ἱριδωδῶν (iridaceae), τὸ ἀρχ. ξιφίον με φύλλα «στιχηδὸν ἀπ' ἀλλήλων διεστῶτα» (Διοσκορ. 4,20) Λέσβ. Συνών. ἀγριοκόκορας **2**, ἀγριοφοινίκι, σπαθόχορτο, φοινίκι. [**]

άγριόπετρα ἢ, σύνηθ. ἀγριγιόπετρα Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πέτρα.

Λίθος σκληρός, μὴ κατεργάσιμος.

άγριόπευκος ὁ, ἐνιαχ. Πβ. ΠΓεννάδ. 770 ἀρκόπευκος Κύπρ. ἀγριόπευκο τό, ἀγν. τόπ. ἀγριόπευκου Στερελλ. (Φθιώτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πεῦκος, παρ' ὁ καὶ πεῦκο.

Ποικιλία τοῦ δένδρου πεύκης τῆς λαρικοειδοῦς (pinus laricio) τοῦ γένους πεύκης (pinus) τῆς τάξεως τῶν κωνοφόρων (coniferae). Συνών. ἀγριοκουκκουναρεῖα, ἀγριοπιτρεῖα, ἀγριοστροβιλεῖα, πεῦκος. Εἰδικώτερον δὲ **1)** Πεύκη λαρικοειδὴς ἢ μέλαινα ἢ Αὐστριακὴ (pinus laricio nigra ἢ Austriaca) ἐνιαχ. Πβ. ΠΓεννάδ. ἐνθ' ἄν. Συνών. μηλοέλατο, μοσκοέλατο. **2)** Πεύκη λαρικοειδὴς ἢ Ταυρικὴ ἢ Καραμάνιος (pinus lari-

cio Taurica ἢ Caramana) Κύπρ. Πβ. ΠΓεννάδ. ἐνθ' ἄν.: Πάμε 'κεῖ 'ς τοὺς ἀρκόπευκους ποῦ 'δεῖ ὁδὸς πολ-λὴν (ὁδὸς = σκιά). Συνών. μαντόπευκος. [**]

άγριοπήγανο τό, πολλαχ. ἀγριοπήγανος ὁ, ΘΧελδραίχ 19 καὶ 27.

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀγριοπήγανον.

Διάφορα ἀγριόχορτα **1)** Τῆς τάξεως τῶν ρυτωδῶν (rutaceae) **α)** Τοῦ γένους τῆς 'ρυτῆς (ruta) ρυτὴ ἢ ὀρεινὴ (ruta montana), πιθανῶς τὸ ἀρχ. πήγανον ὀρεινὸν ΘΧελδραίχ 19 **β)** Τοῦ γένους τοῦ πηγάνου (peganum) πήγανον ἢ ἄρμαλα, τὸ ἀρχ. βότανον πήγανον ἄγριον (Διοσκορ. 3,46) πολλαχ. Πβ. ΠΓεννάδ. 778.

2) Τὸ πρὸς πήγανον ὅμοιον θαμνώδες βότανον κορονίλλα ἢ ἐμετοειδὴς (coronilla emetoides) τῆς τάξεως τῶν ψυχανθῶν (papilionaceae) ΘΧελδραίχ 27.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀγριοπήγανος ὡς τοπων. Ρόδ. [**]

άγριόπηλος ὁ, Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πηλός.

*Αργίλος.

άγριοπικραλίδα ἢ, ἀμάρτ. ἀγριοπικραλίδα Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πικραλίδα.

Τὸ φυτὸν κιχώριον τὸ ἐντετμημένον (cichorium intybus) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (compositae). Συνών. ἀγριορραδίκι **5**. [**]

άγριοπιπερεῖα ἢ, Κεφαλλ. —ΠΓεννάδ. 800 Λεξ. Περίδ. ἀγριουπιπερεῖα Στερελλ. (Φθιώτ.) ἀρκοπιπερεῖα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πιπερεῖα.

*Αγριόχορτα ὅμοια πρὸς τὴν πιπερεῖαν **1)** Καψικὸν τὸ μέγα (capsicum grossum) καὶ στρύχνος ὁ ψευδοκαψικὸς (solanum pseudocapsicum) τῆς τάξεως τῶν στρυχνωδῶν (solanaceae) Κεφαλλ. **2)** Πολύγονον τὸ ὕδροπέπερι (polygonum hydropiper), τὸ ὕδροπέπερι τοῦ Διοσκορ. (2,191) καὶ πολύγονον τὸ κραταιόγονον (polygonum persicaria ἢ serratum) τῆς τάξεως τῶν πολυγονωδῶν (polygonaceae) ΠΓεννάδ. ἐνθ' ἄν. Λεξ. Περίδ. Συνών. ἄγρια πιπερεῖα (ιδ. πιπερεῖα). **3)** Γεντιανὴ ἢ Ἀσκληπιαδοειδὴς (gentiana Asclepiadea) τῆς τάξεως τῶν γεντιανωδῶν (gentianaceae) Στερελλ. (Φθιώτ.) [**]

άγριοπιτρεῖα ἢ, ἀμάρτ. ἀγριουπιτρεῖα Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πιτρεῖα. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἡ ἀγρία πίτυς. Συνών. ἀγριόπευκος. [**]

άγριοπιτσούνα ἢ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Ὁ τῆς ἀραποσυκῆς φλοιός, δι' οὗ τρίβονται οἱ πάσχοντες ἐξόγκωσιν σπληνός. Πβ. ἀραποσυκῆς.

άγριοπιτσούνι τό, ἀμάρτ. ἀγριοπιτ-τσούνι Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀγροπύτ-τσούνιο Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀγροπύτ-τσούνιο Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀγροπύτ-τσούνιο Καλαβρ. (Βουν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πιτσούνι.

Ἡ ἀγρία περιστέρα.

